

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر عناصر آهن و منگنز در مراحل مختلف رشد بر روی بیوماس و درصد پوکی در آفتابگردان

محل انتشار:

اولین همایش تخصصی توسعه کشاورزی استانهای شمالغرب کشور (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فهاد باغبانی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور مرکز بناب

عاطفه فعلی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

حسین خوشوقتی - کارشناس ارشد زراعت

فاطمه حسنلویی - کارشناس ارشد زراعت

خلاصه مقاله:

آفتابگردان یکی از دانه های روغنی مهم در ایران است و به دلیل برخورداری از مقادیر زیادی از اسیدهای چرب غیراشباع نقش مهمی را در تعادل چربی های جیره انسانی و کاهش مقدار کلسترول خون دارد به منظور بررسی اثر محلول پاشی سولفات منگنز و سولفات آهن در سه مرحله مختلف رشد بر روی بیوماس و درصد پوکی در هیبرید آلتار آفتابگردان آزمایشی بصورت فاکتوریل و برپایه طرح بلوکهای کامل تصادفی به سه تکرار انجام شد موارد مورد آزمون شامل عناصر ریزمغذی در سه سطح شامل a0: عدم مصرف کود ریزمغذی یا شاهد a1: سولفات منگنز و a2: سولفات آهن و زمان و مراحل محلول پاشی این عناصر در سه سطح b1: مرحله 6-8 برگگی b2: مرحله 12-14 برگگی و b3: مرحله ظهور غنچه بود بدین ترتیب هرت کرار شامل 9 واحد آزمایشی بود در انتهای فصل و پس از برداشت صفات بیوماس و درصد پوکی اندازه گیری شدند. نتایج آزمایش نشان داد محلول پاشی سولفات منگنز بیوماس را نسبت به سولفات آهن و تیمار شاهد به ترتیب 20/6 و 22/6% افزایش داد. کمترین درصد پوکی متعلق به سولفات منگنز و بالاترین آن مربوط به تیمار شاهد بود.

کلمات کلیدی:

بیوماس، درصد پوکی، سولفات آهن، سولفات منگنز و محلول پاشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/139775>

